

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ α μ α τ ι κ ὸς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὑ δ ι. Περὶ τοῦ τύπ. γ ρ α μ -μ α τ ι κ ο ὕ γ ι βλ. Σ. Καρατζ., Ὑποκορ. ἰδιώμ. Κύμ., 12 κ.ἑξ.

1) Ὁ διδασκόμενος τὰ γράμματα, ὁ μαθητῆς Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) — Γ. Βλαχογιάν., ἐνθ' ἄν.: Τὰ γραμματ'κούδια πααίνουν μὴ τίς τουρβάδεις 'ς τοῦ σκουλεῖο Ἀδριανούπ. "Εἰς ἰδῶ καὶ σύ, γραμματικούδι, νὰ ἰδῶ τί κρύβεις 'ς τὴ φλοκάτα σου Γ. Βλαχογιάν., Μεγάλ. χρον., 102. β) Ὁ παῖς ὁ βοηθῶν τὸν ἱερέα εἰς τὰς ἱεροτελεστίας Θεσσ. (Ὀλυμπ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ἄ.) Στερελλ. (Παρνασσ.): Ἄσμ.

Σηκώσου ἀπάνου, δέσποτα, καὶ μὴ βαριοκοιμᾶσαι, οἱ ἐκκλησιῆς ἀνοίξανε, τὰ μαναστήρια ψέλνουν καὶ τὰ γραμματ'κούδια σου γιὰ σένα παραδέρουν Παρνασσ.

Τὰ μοναστήρια σήμαναν κ' οἱ ἐκκλησιῆς διαβάζουν καὶ τὰ γραμματ'κούδια σου ψάλλουν τὸ Κύρι' ἐλέησον Ὀλυμπ. γ) Ὡραῖος παῖς Μακεδ. (Ἀρν.) 2) Τὸ πτηνὸν Σπίζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) Εὐβ. (Αἰδηψ. Ἀνδρων. Κουρ.) Θεσσ. (Μηλ. Πήλ.) Μακεδ. (Ἀγιος Νικόλ. Ἀρν. Παρθεν. Σιτοχ. Χαλκιδ.) Σκῦρ.—Λεξ. Γαζ. Συνών. εἰς λ. γ ρ α μ α τ ι κ ι. β) Ὁ νεοσσὸς τοῦ ἀνωτέρω πτηνοῦ Εὐβ. (Κύμ.) Πελοπν. (Οἶν.) Σκῦρ.

γραμματικούδουλλο τό, Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ α μ α τ ι κ ο ὕ δ ι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -π ο υ λ λ ι.

Ὁ νεοσσὸς τῆς Σπίζης τῆς ἀκανθοφάγου. Συνών. γ ρ α μ α τ ι κ ο ὕ δ ι 2β.

γραμματικωσύνη ἡ, Πόντ. (Κερασ.) γραμματικω-σύνᾱ Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ α μ α τ ι κ ὸς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ω σ ὕ ν η.

Τὸ ἔργον τοῦ γραμματέως ἐνθ' ἄν.

γραμματιλίκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Δίβρ. Κίτ. Μάν.) γραμματ'λίκι Μακεδ. (Ἀγιος Νικόλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ α μ α τ ε ἄς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λ ι κ ι, ἢ ὅπ. ἐκ τῆς Τουρκ. -l i k.

1) Τὸ ἀξίωμα τοῦ γραμματέως τῆς κοινότητος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Δίβρ. Κίτ. Μάν.): Τοῦ γραμματικιοῦ πού τοῦ ὄνταν εἶν' ἡ ἀνευδάριση πῶχει (ἀνευδάριση=εὐχαρίστησις) Ἀπύρανθ. Τώρα ἔχει τὸ γραμματιλίκι, δὲ γάνει ἄλλη δουλειὰ Κίτ. Μάν. Τοῦ ὄνκε ὁ πρόεδρος τὸ γραμματιλίκι καὶ κᾶτι παίρνει αὐτόθ. Μὲ τὸ γραμματιλίκι ἔζησε τὴ φανερίᾱ του Δίβρ. 2) Γενικῶς ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασις μορφωμένου ἀτόμου Μακεδ. (Ἀγιος Νικόλ.): Φρ. Καλὰ γραμματ'λίκια! (εὐχῇ).

γραμμάτιο τό, λόγ. κοιν. γραμμάτιον πολλαχ. βόρ. ἰδιωμ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. γ ρ ἄ μ μ α.

Ἐγγραφὸς ὁμολογία ὀφειλῆς χρηματικοῦ ποσοῦ λόγ. κοιν.: Τραπεζικὸ - ἐμπορικὸ - ἐντοκο γραμμάτιο λόγ. κοιν. Δό μ' δαῖ' κα' ἕνα κατουστάρ'κου κι θὰ σὶ κάμου γραμμάτιον Ἀλόνν. β) Μεταφ., ἀνύπανδρος κόρη, σκωπτικῶς πολλαχ.: Τί γίνεται; Τὰ ξόφλησες τὰ γραμμάτια; (τίς πάντρεψες τίς κόρες σου;) κοιν. Ἐχω δὴ γράμματα ἀκόμα Ἀλόνν.

γραμμάτισμαν τό, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ α μ α τ ι ζ ὼ

Ἡ ἐκπαίδευσίς τινος ἐνθ' ἄν.: Τὸ γραμμάτισμαν ἂτ' πολ-λὰ ζόρ' ἔτον (ἡ ἐκπαίδευσίς του ἦτο πολὺ δύσκολος) Τραπ.

γραμματιστὸς ἐπίθ. Ρόδ. γραμμακιστέ Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ α μ α τ ι ζ ὼ.

1) Ὁ ἐγγράμματος Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): Τὸ ἔτῃνε γραμμακιστέ τσαὶ τὰ καμπζία σὶ γραμμακιστὰ (καὶ ἐκεῖνος ἐγγράμματος καὶ τὰ παιδιὰ του ἐγγράμματα) Ἐ-νὶ γραμμακιστέ, ἐνὶ ξέρου πρεσσὰ γράμματα (εἶναι γραμματισμένος, ξέρει πολλὰ γράμματα) Μέλαν. || Φρ. Ἀπὸ τοῦ γραμμακιστοῦ θὰ χάη ὁ κόσμος (ἀπὸ τοῦ γραμματισμένους θὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος) αὐτόθ. Συνών. γ ρ α μ α τ ι κ ὸς 2, σ π ο υ δ α σ τ ῆς. 2) Σχεδιασμένος Ρόδ.: Γραμματιστὰ πλουμὰ (σχεδιασμένα ποικίλματα).

γραμματοκιβώτιο τό, λόγ. κοιν.

Ἐκ τῶν οὐς. γ ρ ἄ μ μ α καὶ κ ι β ὴ τ ι ο.

Κιβώτιον ταχυδρομείου ἢ οἰκίας εἰς τὸ ὅποιον τοποθετοῦνται αἱ ἐπιστολαὶ κοιν.

γραμματοκομιστής ὁ, λόγ. πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ ρ ἄ μ μ α καὶ κ ο μ ι σ τ ῆς.

Ὁ ταχυδρομικὸς διανομεὺς πολλαχ.: Ἐρχεται ὁ γραμματοκομιστής. Δὲ δόνε ρωτᾶς νὰ μὴν ἔχωμε κἀένα γράμμα; Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Κάθε δεύτερη μέρα περνᾷ ὁ γραμματοκομιστής αὐτόθ. Ἐκα νὰ ἰδῶ τὸ γραμματοκομιστή, μὴν ἔχω κἀνα γράμμα ἀπὸ τὴ δυχατέρα μου (ἔκα = στάσου) Πελοπν. (Γαργαλ.)

Συνών. δ ι α ν ο μ ε ἄς, τ α χ υ δ ρ ὸ μ ος.

γραμματόσημο τό, λόγ. κοιν. γραμματόσημον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γραμματόσ'μου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. Πληθ. γραμματοσήματα ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ ρ ἄ μ μ α καὶ σ ῆ μ α.

Τὸ ἐπὶ τῶν ταχυδρομουμένων ἀντικειμένων, ἐπιστολῶν, ἐπιταγῶν ἢ δεμάτων ἐπικολλῶμενον κινητὸν ἐνσημον, τὸ ἔχον διαφόρους παραστάσεις καὶ ἀναγεγραμμένην ἐπ' αὐτοῦ τὴν χρηματικὴν ἀξίαν λογ. κοιν.: Βάζω-κολλάω γραμματόσημο 'ς τὸ γράμμα. Μαζεύω γραμματόσημα. Ξεκόλλησε τὸ γραμματόσημο. Γράμμα χωρὶς γραμματόσημο. Γραμματόσημο σφραγισμένο — ἀσφράγιστο — ξένο — Ἑλληνικὸ κοιν. Νὰ βάλ'ς γραμματόσημον 'ς τοῦ γράμμα Στερελλ. (Ἀχυρ.) Κολλᾷ τὰ γραμματόσημα μὲ τὴ γλῶσσα του Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

γραμματούδι τό, Μακεδ. (Ἐπανωμ. κ.ἄ.) γραμματούδιν Κύπρ. γραμματούιν Κύπρ. γραμματούγι Εὐβ. (Ἀνδρων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ἄ μ μ α καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὑ δ ι.

1) Βραχεῖα ἐπιστολὴ Κύπρ. Συνών. γ ρ α μ α τ ἄ κ ι 3.

2) Κατὰ πληθ., αἱ ὀλίγαι γραμματικαὶ γνώσεις, ἡ μικρὰ μόρφωσις Κύπρ. Μακεδ. (Ἐπανωμ. κ.ἄ.): Ἐπρεπεν νὰ ἔξερᾷ δὴ γράμματόδκια τὸ ἔθωρούσατέ με, δκιαόλοι! Κύπρ. Συνών. γ ρ α μ α τ ἄ κ ι 4. 3) Τὸ πτηνὸν Σπίζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) Εὐβ. (Ἀνδρων.) Συνών. εἰς λ. γ ρ α μ α τ ι κ ι.

